

In de Kirk.

Ich vergaet 't noatj, wie pap mich in Pej
Väör 't ieës nao de kirk haet mitgenómme.

En det 'ne groate pater Franciscaan
De praekstool doe is opgeklómme.

Hae sprook äöver de duvel en de hèl
Mit ein stöm, die sjaldje taege de moere.
En bibberendj höb ich doe naeve pap
Sjoew nao dae pater zitte loere.

“En daar zal geween zijn en geknars
der tanden,” bölderdjé dae pater.
“Och Leve Hieérke,” stameldje ich stil,
“Sjiklj Cornèlke neet de hèl in, later.”

Wie zien kaord opëns langs de praekstool sloog
Bön ich ónger de bank gedaoke.
“Pap,” reep ich benäödjj, “kóm vlot mit nao mam,
Ich geluif, det hae is los gebraoke!”

C.van Kruchten.
Echs:Pitje vanne Meister.
